

Het clubblad van de Field Spaniel Club Nederland

Jaargang 41 - nummer 3 - 2025

FIELDISH

M A G A Z I N E

FIELD SPANIEL
CLUB
NEDERLAND

KCM 2025

Een fijne viering van het 40 jarig bestaan van onze vereniging!

Club-match met Kate

Met Kate, onze derde Field die door Ellen aan ons is toevertrouwd, hebben we ons ingeschreven voor de clubmatch. Kate is een lieve, enthousiaste hond van bijna vier, die tijdens de jachttraining goed haar best doet. Wel is ze wat terughoudend naar 'vreemde' mensen. Op zich iets wat vaker voorkomt bij een Field. In het dagelijks leven is daar prima mee om te gaan, maar tijdens een clubmatch komt het allemaal wat preciezer. Een keurmeester moet haar wel kunnen betasten. Dat is bij de twee eerder edities niet gelukt. En dat lag zeker de laatste keer niet aan de keurmeester.

Ringtraining

Voor de speciale dag dit jaar had ik me voorgenomen alles op alles te zetten om het te laten slagen. Ik heb me opgegeven voor een ringtraining bij de KC Sneek. Iets wat eigenlijk niet bij me past, maar voor deze gelegenheid de moeite waard. De meeste mensen die daar komen willen hun hond zo mooi mogelijk showen, terwijl mijn doel slechts was om Kate zover te krijgen, dat ze alle onderdelen van een keuring zou doen. Geen alledaagse vraag, maar het werd goed opgepakt en ik heb behalve een paar leuke avonden, goeie tips gekregen.

Boven verwachting

Vol vertrouwen, maar toch ook enigszins gespannen zijn we naar de

clubmatch gegaan. Kate was ingeschreven bij de open klasse teven. Supporters aan de kant en met goede moed gingen Kate en ik de ring in waar mevrouw Lochs ons opwachtte. En zoals het dan kan gaan; het ging boven verwachting goed. Kate had nergens moeite mee, waarbij de zachte aanpak van de keurmeester heel prettig was; ze gaf baas en hond vertrouwen. "in gedrag een eigenwijze, rustige, maar lieve dame" zijn woorden uit het keurrapport. Met een ZG beloond, doelstelling meer dan gehaald!

Het allerleukste van deze dag was het enthousiasme van zoon Atze. We kregen onze eerste Field toen hij zes was en Atze heeft veel clubmatches

meegemaakt. Zijn hoogtepunt was het assisteren van Ed Regoor tijdens de loterij.

Samen met Dieuwke woont hij in Utrecht en wil niets liever dan een eigen hond. Maar wanneer en hoe past dat in het leven van jonge, hardwerkende mensen? Echter toen Carel vertelde dat er een nest kwam en hij maar moest bellenhebben ze dat na rijp beraad gedaan. Sinds kort zijn ze de trotse en liefdevolle eigenaren van pup Bella. Zo bijzonder om de liefde voor de Fieldspaniel door te geven aan de volgende generatie.

Sabine Schipper - Witsen Elias

'GOOD COATS ARE BORN, NOT MADE'

(Quote mrs. Peggy Grayson)

Het begon eigenlijk met Julie. Een paar weken voordat zij haar nest zou gaan krijgen was er een afspraak bij de hondenkapper gemaakt. Zij zat heel weelderig in haar vacht, werk aan de winkel dus voor Demi, die Julie altijd, evenals haar huisgenoot Bowie om de paar weken op haar trimtafel krijgt. Zo gemakkelijk als de vacht van Bowie te behandelen was, zo veel moeilijker was dat bij Julie.

Voor alle duidelijkheid beide hondjes zijn van de familie v.d. Graaf, maar toch belde Demi mij op enig moment op om even te overleggen. Het probleem was nl. dat de bontjas van Julie niet te plukken was, het haar zat nog niet los, liever gezegd; het zat nog muurvast. Veel meer dan de voetjes netjes rond knippen, haar oortjes bijwerken en proberen er zoveel mogelijk uit te plukken wat dus niet bleek te gaan zonder de hond pijn te doen.

Tenzij er gebruik gemaakt zou worden van bijvoorbeeld een trim-mes, iets waar ik geen echte voorstander van ben. Dit, omdat na verloop van tijd de kans erg groot is dat het haar alle kanten op gaat staan.

En dit brengt mij tot titel van deze bijdrage. "Good coats are born, not made. Natuurlijk een vakkundige trimmer kan de vacht er tot op zekere hoogte wat mooier uit laten zien. Een vakkundig getrimde hond ziet er als het ware gebeeldhouwd uit. Een goede trimster onderkent de min- en de pluspunten van een hond. Deze worden dan juist verdoezeld of juist wat meer geaccentueerd. Een beetje olie of een spray zal de beharing meer glans geven maar draagt niets bij aan de kwaliteit van de vacht. Opvallend is dat de haren van de zwarte Field Spaniel kwalitatief over het algemeen veel beter zijn. De vacht voelt ook anders aan, het lijkt wel of het wat vetter is in vergelijking tot de bruine vachten, die vaak wat droger

VOOR

NA

aan voelen. Wat ook opvalt is dat de beharing van de zwarte Field van nature meer glans heeft.

Wat bij ons ras ook opvalt is, dat sommige bloedlijnen van nature beter vachten hebben. Opmerkelijk is, dat dit niet automatisch betekent dat de nakomelingen uit een combinatie van ouderdieren met een goed, leverkleurig vacht, niet persé pups krijgen die ook een goede vacht hebben. Sterker nog, je mag van geluk spreken als er een pup in het nest zit waarvan je vermoedt dat het op oudere leeftijd een goede vacht zal ontwikkelen. Ik heb het hier alleen over de leverkleurige Fields en niet over de honden met een zwarte of schimmel beharing.

Voeding is ook zo'n onbestemde factor. Er zijn veel verschillende mogelijkheden, theorieën en meningen over het onderwerp 'voeding van de hond'. Snijd dit onderwerp aan als er wat hondensen bij elkaar zijn en je hebt geheid een boeiende discussie! Tot op heden heb ook ik nog altijd niet de perfecte brok gevonden die gegarandeerd voor mooie vachten zorgt. Lang geleden liepen er bij ons twee melkgeiten in de wei waarvan de melk voor de honden bestemd was. En ja, ik denk nog altijd dat die melk bijgedragen heeft aan de kwaliteit en glans van de vachten. Vis of een olie op basis van vis helpt, zeker in de winter als de verwarming in huis aanstaat. Vachten gedijen niet in een te hoge temperatuur. Een hond kan prima leven in een lagere omgevingstemperatuur maar kunnen slecht tegen een vochtige of tochtige omgeving. Honden die leven in een koude omgeving ontwikkelen over het algemeen een wat

VACHTGROEI CYCLUS

TUSSEN DE RIVIEREN

Langzaam maar zeker beginnen wij allen onze draai te vinden. De honden zijn gewend aan het aan de lijn lopen in het dorp. Maar de route naar de rivier kennen zij beter en de vrijheid die zij daar hebben bevalt hen uitstekend. Voor mij is het soms moeilijk om hen onder appèl te houden, zeker als ik vroeg met hen aan de wandel ben.

De uiterwaarden liggen er dan verlaten bij op wat jong vee na wat stik nieuwsgierig is naar die nieuwkomers op hun gebied. Zij zijn echter niet de enigen die daar in het grasland lopen. Ganzen en niet zo weinig ook waggelen daar vrolijk rond, en wat krijgen die dieren trouwens veel nazaten. Uiteraard reageren zij op de honden, die op hun beurt weer reageren op dat opvliegend wild. Een hoop kabaal, gefladder en daartussen staan de pinken gewoon te kijken en rennen de honden rond.

Dat is natuurlijk iets wat ik niet wil maar los het maar eens op. Mijn grootste angst was dat de pinken

zouden gaan rennen en dat de honden daartussen zouden belanden. Het zou niet de eerste keer zijn dat een hond door een kudde geïrriteerde koeien vertrapt zou worden.

Tegen de stroom in

Fluiten of roepen heeft in zo'n situatie geen enkele zin, ze zijn tijdelijk doof. Het was een kwestie van wachten totdat er iets zou zijn waarop ik met een signaal, fluit, stem of armgebaar de honden weer zo ver te krijgen dat ik er ook nog was. Dat moment kwam toen de ganzen weer neerstreken, ditmaal in stromend water waardoor de honden moeite moesten doen om in tegen de stroom in te zwemmen. Iets wat zij eigenlijk niet kenden en waardoor ze in verwarring raakten. En eindelijk bedachten zij zich dat ik ook nog ergens moest zijn.

Schuldbewust?

Op een terrein waar ooit een steenfabriek heeft gestaan is er aan klei geen gebrek. Ik weet niet of het opvoedkundig juist is geweest maar ik gooide met veel geluk zo'n grote klont tegen één van de

honden aan. Hij schrok echt van die onverwachte klap terwijl hij zijn uiterste best deed om stroomopwaarts te zwemmen. Maar het gevolg was wel dat hij om zich heen keek. En ja, wat een ontdekking, daar stond zowaar de baas! Als er één hond uit het water komt dan volgen er meer. Totaal versleten, tong ver uit de bek, ze leken zelfs schuldbewust te kijken, kwamen ze alle drie terug. En dan moet je ze ook nog belonen, terwijl je eigenlijk vreselijk boos op ze bent, wat weer voorkomt uit ongerustheid want dit hele gebeuren was niet leuk. Eenmaal aangeliend moesten we nog een stuk langs de wei met die koeien die, nieuwsgierig als die beesten nu eenmaal zijn gezellig mee liepen. O ja, en dan weer terug door het dorp waar je mensen tegenkomt die dan opmerkingen maken in de trant van "nou die hebben lekker gelopen" of een variant daarop.

Makkelijk

Ik heb het al eens gezegd maar het verbaast mij nog altijd hoe positief

hier op de honden gereageerd wordt. Inmiddels weet ik dat wij niet de meeste honden in huis hebben. Er is iemand die er zes heeft, dat werd mij tenminste op enig moment verteld. Inmiddels heb ik ze gezien en ja, in ieder geval vocaal zijn het er heel erg veel. En wat zij onze Fields dan makkelijk! Ze kijken het geblaf eens aan en besluiten dan dat dit type hond niet interessant is en lopen door.

Marjolein

Sinds kort is de redactie versterkt met Marjolein Assendelft die heel veel van het opvoeden van honden weet. In dit nummer van Fieldish zal zij zich ongetwijfeld aan u voorstellen en zal zij vanuit haar expertise artikelen aanleveren waarvan wij iets kunnen leren en die ook nog leuk zijn om te lezen. Ik ben benieuwd wat zij in zo'n geval als boven beschreven staat gehandeld zou hebben!

Ellen Canta

Krönch

- Het neusje van de zalm

👑 **Krönch Premium hondenvoeding: gemaakt met écht verse zalm.** 👑
Er is een Krönch brok voor honden in iedere levensfase en energiebehoefte.
Vraagt u ons gerust (vrijblijvend) om voedingsadvies voor uw Field Spaniel.

Optimal: Puppy

Basic: Adult

Grain free: Adult

Main: Senior

Active: Adult

www.kronch.nl